

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ ЩОСУБОТИ

№ 12 [908] | Субота, 23 березня 1985 року | Ціна 2 коп.

ПОЗИВНІ „ЧЕРВОНОЇ СУБОТИ“

Дедалі ширшого розмаху набуває соціалістичне змагання, присвячене 115-й річниці з дня народження В. І. Леніна. Колективи підприємств та об'єднань Товариства ударною працею прагнуть збільшити трудові здобутки до знаменної дати.

Підтримавши ініціативу москвичів про проведення

АКТИВНА підготовка до Всесоюзного Ленінського комуністичного суботника проводиться на Київському дослідно-виробничому об'єднанні «Контакт». Тут створено штаб, який розгорнув роботу по здійсненню розроблених заходів.

Відповідно до наміченого, кожному цеху, дільниці заплановано виготовити певну кількість продукції. Забезпечення необхідними матеріалами для випуску виробів покладено на відділ

матеріально-технічного постачання, яким керує С. І. Пугачевський.

Найбільший внесок у день суботника буде зроблено цехами №№ 3, 6 та іншими. Кожним з цих колективів буде вироблено продукції на суму понад 0,5 тисячі карбованців, а кошти, зароблені 20 квітня, будуть перераховані у фонд комуністичного суботника.

20 квітня Всесоюзного комуністичного суботника, члени нашого Товариства беруть підвищені соціалістичні зобов'язання, у яких намічають у цей день працювати на зеконomenених матеріалах та сировині, домогтися найвищої продуктивності і якості роботи.

ШТАБ ДІЄ

Удень свята праці будуть благоустроєні гуртожитки об'єднання та їх території, робітничі їдальні, дитячі майданчики по вулиці Автотоварської та Вишгородській, дитячі садки № 436.

За забезпечення необхідним інструментом та матеріалами відповідає завідуюча адміністративно-господарським відділом Т. Г. Ве-

ликдан. Про готовність до свята праці у кожному цеху, на дільниці відповідальні за підготовку мають доповісти до 15 квітня.

У складі штабу, що веде підготовку до комуністичного суботника, представники адміністрації, партійної, профспілкової організації. Контроль за виконанням заходів проводить бюро певної партійної організації об'єднання.

С. МАХАРИНСЬКА.

3 НАЙВИЩОЮ ПРОДУКТИВНІСТЮ

Одностайно підтримали попит москвичів про проведення Ленінського комуністичного суботника члени нашого Товариства — трудівники модельного цеху виробничого об'єднання «Новокраматорський машинобудівний завод». На честь свята праці вони взяли підвищені соціалістичні зобов'язання.

На зеконomenених матеріалах зобов'язались працюва-

ти у «Червоної суботу» модельні дільниці старших майстрів М. Г. Пашенко і Г. С. Михайлова, бригада кавалера орденів Жовтневої Революції і Трудового Червоного Прапора І. К. Капілуца та інші.

Значних успіхів у соціалістичному змаганні досяг модельник Ф. В. Кравцов. Нині трудівник працює в рахунок серпня 1985 року. 20 квітня передовик вироб-

ництва зобов'язався показати найвищу продуктивність праці при відмінній якості роботи.

— Ми, модельники, — сказав Федір Васильович, — працюватимемо у день суботника з найбільшою віддачею, продуктивно і якісно.

Завзято працюватимуть над виконанням особистих зобов'язань у день суботни-

ка члени УТОГ Едуард Вінник, Ганна Коваленко та інші. Зароблені ними кошти будуть перераховані у фонд одинадцяті п'ятиріччя.

У день комуністичного суботника трудівники цеху зобов'язались виготовити продукції більше, ніж на 4,5 тисячі карбованців.

Ф. КАЛАФАТ.

Донецька область.

ПРАВОФЛАНГОВІ П'ЯТИРІЧКИ

З 1956 року працює на Артеміївському УВП швачка Ганна Федотівна Борковська. За багаторічну сумлінну і старанну працю трудівницю нагороджено медалями «За доблесну працю. На ознаменування 100-річчя з дня народження В. І. Леніна», «За трудову відзнаку» та «Ветеран праці».

По-ударному трудиться Ганна Федотівна й нині. Несучи трудову вахту на честь XXVII з'їзду КПРС, вона постійно підвищує продуктивність праці, якість продукції.

З. СЕЛЕЗНЬОВ.

Донецька область.

ОКРЕМОЮ БРОШУРОЮ

Окремою брошурою випущено матеріали позачергового Пленуму Центрального Комітету КПРС, який відбувся 11 березня 1985 року. До неї увійшли інформаційне повідомлення про Пленум, промова товариша М. С. Горбачова при відкритті Пленуму ЦК КПРС,

промова товариша А. А. Громико, промова Генерального секретаря ЦК КПРС М. С. Горбачова, коротка біографія М. С. Горбачова.

Брошура вийшла у Видавничій політичної літератури.

(ТАРС).

ПО РЕСПУБЛІЦІ

Чернівецька область. Бахмацький завод хімічного машинобудування випускає різне устаткування для нафтовиків, геологів, меблярів, шинників. Його продукція іде в Красноярськ і Магадан, Єреван і Баку, Уренгой, Сургут, Тюмень.

До кінця року колектив заводу зобов'язався випустити надпланової продукції на 110 тисяч карбованців, два дні відпрацювати на зеконomenених енергоресурсах.

На знімках: вгорі — слюсарі-складальники брати Микола (ліворуч) і Олександр (праворуч) працюють на монтажі універсальних бурових установок УБРС-25М. Роботу здають з першого пред'явлення; внизу — в цеху складання нафтопромислового устаткування. Іде монтаж змішувальних установок.

ху складання нафтопромислового устаткування. Іде монтаж змішувальних установок.

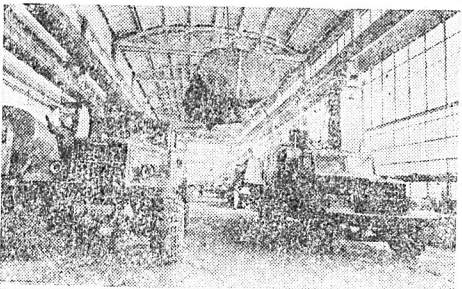

Фото Ю. Олійника.

(Фотохроніка РТАУ)

„ММ“ — МОЛОДІЖНА МОДА

Вироби з емблемою «ММ» («Молодіжна мода») становлять тепер близько 45 процентів загального обсягу продукції Ворошиловградської трикотажної фабрики імені XXV з'їзду КПРС.

Випускати ці товари, які користуються великим попитом, колективу фабрики дає змогу постійне технічне переоснащення виробництва. Одним з впроваджених тут за останній час важливих новинок, що помітно підвищують продуктивність праці, трикотажники вважали гнучкий конвейер — автоматичну лінію з адресною подачею крою і напівфабрикатів. Він звільнив від необхідності переставляти устаткування при переході на нові моделі. З його впровадженням з'явилася можливість швидко запускати новий вид виробів у виробництво.

— Наш колектив, — сказав директор підприємства В. Ф. Єгоров, — ініціатор схваленого ЦК КПРС Всесоюзного змагання за збільшення випуску високоякісних виробів народного споживання, — зобов'язався довести до кінця п'ятирічки виготовлення особливо модних товарів до мільйона штук на рік. Для цього ми провадимо, не зупиняючи виробництва, реконструкцію фабрики.

Л. ТКАЧЕНКО.

Повідомлення кореспондента РТАУ комуністичного управління організації виробництва нових видів виробів і поставок Міністерства легкої промисловості УРСР В. Г. Онищенко:

В останні роки наша галузь особливо наполегливо шукає шляхи поліпшення і докорінного оновлення виготовлених для молоді одягу, взуття, трикотажу та інших товарів. Адаже це продукція особливо. Вона

повинна задовольняти смаки, які швидко міняються, бути не тільки модною, а й практичною, зручною в різних життєвих ситуаціях.

Як видно з досвіду Ворошиловградської трикотажної фабрики та деяких інших передових наших підприємств, впровадження досягнень науково-технічного прогресу, насамперед гнучких автоматичних ліній, допомагає чутливіше реагувати на своєрідні запити цієї категорії споживачів, яка ста-

новить майже третину населення республіки. Однак саме виробництво — лише один із заключних етапів досить складного процесу створення молодіжної моди.

Ідеться про якісно новий підхід до випуску товарів для молоді, насамперед про вивчення попиту на них. Цим займаються спеціалісти. Зокрема, велику роботу проводить Український інститут асортименту виробів легкої промисловості і культури одягу, який досліджує запити молодих робітників, студентів, старшокласників і т. ін. До розробки і впровадження у виробництво молодіжних виробів активно підключилися комсомольські організації. В республіці створено комсомольсько-молодіжні колективи по випуску модних товарів, організовано творчі бригади в Будинках моделей, здійснюється шефство над спеціалізованими магазинами. Багато уваги Мінілепром, Мініторг і ЦК ЛКСМУ приділили і створенню спеціальної символіки, було проведено відповідний конкурс.

Відомо, що простим тиражуванням популярних фасонів, покрів, стилів молодіжна мода не створюється. Тим часом вона повинна не тільки задовольняти ті чи інші практичні потреби, а й бути активною — виховувати і прищеплювати добрий смак, а часом і диктувати певні напрями, нововведення.

Вже сьогодні продукція багатьох підприємств легкої промисловості України відповідає цим вимогам. Охоче купують юнаки і дівчата вироби київського виробничого об'єднання «Онієсть», Севастопольської і Сімферопольської швейних фабрик, Полтавської і Хмельницької взуття в них, трикотажних фабрик «Київянка», «Дніпріянка», Ворошиловградської та інших.

Цього року впроваджено у виробництво сотні нових зразків одягу і взуття з індексом молодіжної моди («ММ»). Десятки підприємств республіки випустять їх на суму понад 740 мільйонів карбованців — значно більше, ніж у минулому році.

Згадують ветерани

З кожним днем до усіх нас наближається велике свято — 40-річчя Великої Перемоги радянського народу над фашистською Німеччиною. Саме цій даті була присвячена зустріч колективу Дніпродзержинського УВП з учасниками війни і трудівниками тилу, яка відбулася днями в гуртожитку підприємства.

На вечір були запрошені ветерани Великої Вітчизняної війни Ф. П. Куриленко та С. С. Реут, які у тяжкі для нашої Вітчизни дні своєю працею допомагали кувати перемогу в тилу. Сьогодні вони продовжують трудитися на підприємстві.

З великим інтересом і увагою слухали присутні розповідь Федора Прокоповича Куриленка, учасника визволення міста-героя на Неві, про героїчне минуле

ленінградців у роки війни, про мужність і відвагу воїнів, які віддали своє життя в боях за прекрасне наше майбутнє.

А Станіслав Станіславович Реут поділявся спогадами про ті тяжкі для Вітчизни роки. Разом з заводом він евакуювався на Урал. Розповідь його була про людей, які своєю працею зміцнювали оборону країни. Вони не знали відпочинку. Вдень і вночі працювали біля верстатів. Іх закликком був ленті «Все для фронту, все для Перемоги!»

На закінчення вечора від молодого покоління гостям було вручено квіти і пам'ятні подарунки.

Р. ХИЖНИЧЕНКО,
заступник директора
з виховної роботи.
м. Дніпродзержинськ.

Наказ молодим

Як дорогих гостей, шанованих людей зустрічали нещодавно нечуваю у Макіївському будинку культури УТОГ ветерани Великої Вітчизняної війни.

Галина Козлова — ведуча вечора — представила присутнім воїнів-ветеранів і звернулася до них з проханням розповісти про фронтні шляхи-дороги, пройдені за роки війни.

І. М. Агронюк поділявся спогадами про бойові операції танкового полку, яким він командував, смертельні поєдинки з німецькими «тиграми», сміливість і мужність радянських бійців. У 1944 році відважний воїн одержав важке поранення і був відправлений у тил.

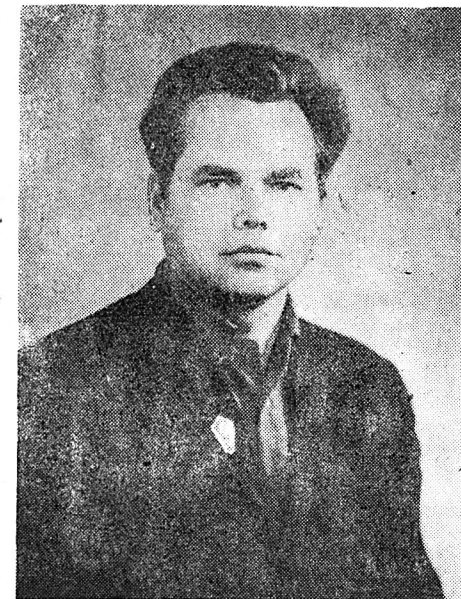
День Перемоги зустрів у Макіївці, де мешкає і нині, працює на коксохімічному заводі. Батьківщина гідно

оцінила заслуги І. М. Агронюка, нагородивши його багатьма орденами і медалями.

Г. О. Мельников пройшов бойовий шлях до Берліна. День Перемоги святкував біля рейхстагу. Його нагороджено орденом Червоної Зірки. До цієї відзнаки додався орден Слави III ступеня, декілька медалей.

У своєму виступі Г. О. Мельников сказав, що завдання ветеранів донести до нинішнього покоління величчя подвигу радянського народу, переваги нашого суспільного ладу. А молоді, зазначив Георгій Омелянович, повинні зміцнювати обороноздатність Батьківщини, її могутність.

Л. ГОРЧАКОВА,
перекладач Макіївського будинку культури.
Донецька область.

Доброї слави зажив у колективі служби водопостачання Котовського відділу Олександрівнич Хортюк. Вже 30 років працює він тут. І не абияк, а зразково. Дмитро Олександрович — здібний організатор, кваліфікований спеціаліст, активіст громадського життя колективу. Товариші по роботі обрали його членом групи народного контролю, політінформатором. Д. О. Хортюк — голова ревізійної комісії Котовського міжрайвідділу УТОГ.

Сергій Анатолійович Кравчів, художній керівник Білоцерківського будинку культури, дуже хвилювався. Ще б пак — увесь зал заповнений глядачами, а він — ведучий конкурсу «Нумо, дівчата!», присвяченого Міжнародному жіночому дню.

Того вечора на сцені боролися за перемогу молоді швачки УВП Галина Крикун, Ольга Гопа, Людмила Кононович, Надія Наумлі-

Нумо, дівчата

на, Наталія Ковбасюк. Розпочався конкурс з перевірки домашнього завдання. На суд жюри дівчата представили свої кулінарні вироби. Визначити переможця тут було важко, адже все було смачно приготовлене і красиво оформлене.

Потім дівчата змагалися в різних конкурсах: спортивному, професійному, ру-

кодільному, «Фестивальна романшка», «Картинна галерея» та інших.

Замаяталось багато: теплі оплески глядачів, глибокі знання учасників, їх сміливість і кмітливість у виконанні завдань конкурсу і, звичайно, веселість і дотепність ведучого.

Закінчилися змагання танцювальним конкурсом. І

тут дівчата зуміли проявити свою майстерність. Глядачі побачили у їх виконанні народні танці і сучасні ритми.

Після підрахунку балів жюри визначило першими Н. Ковбасюк і Л. Кононович. Далі місця між собою розподіляли інші учасники вечора.

Л. ГЛАЗКОВА,
бібліотекар Білоцерківського будинку культури.
Київська область.

ВИСОКА ОЦІНКА

На зональному огляді художньої самодіяльності УТОГ, присвяченому 40-річчю Великої Перемоги, що проходив в Києві, успішно виступив хореографічний колектив Одеського будинку культури. На суд жюри він представив композиції «Ні—війні», «На фермі», «Фотограф», «Гімн гітарі». У цих композиціях майстерно виступили солісти Є. Мазур, О. Крайник і Б. Дзюба.

За своїм складом цей колектив молодіжний. До нього входять комсомольці Одеського виробничого об'єднання «Пресмаш», заводів «Буддівальніка» та «Металоборобладнання», учні спеціалізованої школи № 97 дитячої нечуваючої дітей та інші.

Виступаючи в концертній програмі для мешканців міста, аматори сцени всі зібрані коштери перерахували у Фонд миру.

Цих завзяятих танцюристів, які приносять людям радісні усмішки, очолює М. Б. Вовк. З її приходом колектив став більш злагодженим, значно зросла художня майстерність і творчість.

За активну роботу у комуністичному і художньо-естетичному вихованні трудящих, а також за пропаганду розвитку радянської культури і мистецтва та досягнуті успіхи у Всесоюзному огляді художньої самодіяльності, присвяченому 40-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні, глибоку ідейно-художню спрямованість репертуару і високу виконавську майстерність хореографічному колективу Одеського будинку культури рішенням Укрпрофради присвоєно звання «Самодіяльний народний ансамбль танцю».

Отож поздравляємо колектив з присвоєнням йому почесного звання «Народний» і бажаємо творчих успіхів і ще вищого злету.

В. ЖУКОВА,
ст. методист Республіканського науково-методичного кабінету клубної роботи УТОГ.

Цих усміхнених дівчат, комсомолок, членів бригади по складанню реле, на Донецькому виробничому об'єднанні «Електромагніт» знають не тільки як працюючих, сумлінних робітниць, як подруг по роботі, але й як активісток художньої самодіяльності і спорту.

Олена Акімова (на знімку ліворуч) — одна з провідних артисток самодіяльного народного танцювального колективу обласного Будинку культури, а Світлана Яровинська (праворуч) захоплюється легкою атлетикою.

Фото О. САМОКИША.

ДІМ ШИРИХ І ЧУЙНИХ ЛЮДЕЙ

Ми з подругою вже кілька днів перебуваємо під чудовим враженням від того вечора відпочинку, який нам подарувала наша рідна школа. І тому хочемо розповісти про людей добрих, шириних, цікавих, які вкладають в улюблену справу душу. Ми, це впускниці вечірньої спеціалізованої школи № 28 міста Вінниці.

Нас запросили до школи на вечір «Нумо дівчата!». Приходимо. З теплими усмішками та безліччю запитань нас зустрічають учні, вчителі, колишні класні керівники і запрошують до актового залу, прикрашеного до свята жінок. Про це свідчать мальовничі плакати, поздоровлення, монтаж «Краса і гордість планети», оголошення з емблемою XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів, на якому розміщено ність фотографій учасниць конкурсу.

У всіх присутніх піднесення настроїв. Хвилюються, звичайно, не тільки вчителі, адже прийшло багато гостей. Місяця в президії займають секретар парторганізації Вінницького УВП В. А. Бранько, голова профкому підприємства Ю. С. Софієв, учасниця Великої Вітчизняної війни, хірург К. А. Першина, директор школи Л. К. Бистрицька, завуч А. А. Маньков. За столом жюри — інструктор облпрофради Г. Т. Дацюк, директор підприємства Г. П. Громова, начальник швейного цеху Н. Р. Панкова, секретар комсомольської організації В. В. Сич та його заступник М. Шиманович.

Вечір відкрила привітанням директор школи. Потім слово взяв завуч, який розповів про роль жінок у нашому суспільстві, зокрема, нечуваючих.

Зі спогадами про захист

Сталінграда, про тяжкі години лихоліття поділилась К. А. Першина. Її розповідь присутні слухали з великою увагою. Їм тоді було дев'ятнадцять, стільки ж, скільки нам сьогодні.

З добрим побажаннями на адресу жінок виступили: секретар партійної організації, голова профкому підприємства, інструктор облпрофради.

Після урочистої частини ведучі вечора — вчитель Л. Д. Гадомська і В. В. Бойко розпочали конкурс. Але як? Вони звернулися за запитаннями до всіх присутніх: «Як ви гадаєте, чому ми взяли емблемою нашого свята п'ятипелюсткову квітку?»

І ведучі розповіли всім про романши, про колір кожної її пелюстки, про те, що цей радянський символ Всесвітнього фестивалю, як і п'ятикутна зірка, закликає людей всіх континентів до миру, дружби, співробітництва.

Завдання, які підготували вчителі, були розраховані на виявлення знань, вміння, навиків. Наприклад, учасниці по черзі вибирали портрети відомих жінок, і, глянувши на них, повинні були розповісти, що вони знають про цю жінку. А були тут портрети Н. Крупської, В. Терешкової, І. Гандлі, С. Саржицької і вчительки нашої школи, нечуваючої, відмінника народної освіти, поетеси Г. Швець та інші.

Далі йшли професійні конкурси. Кожна учасниця самостійно повинна була підписати назву тканини, визначити номери голки швейних машин, номери ниток, якими користуються на підприємстві. А на домашнє завдання вони виготовили красиві плаття, спіднички, шапочки та інші види

одягу, приготували на конкурс салати, читали вірші. І коли Таїя Рудна прочитала вірш про материні золоті, ніжки та добрі руки і пішла поміж ярами до своєї матері, подарувала їй квіти та поцілувала — бай-бай в залі не зосталося, кожного схвилювало тепле почуття любові і шани. Доброї знання, та кмітливість виявили учасниці конкурсу, швачки Л. Луканчук, Л. Галабурда, О. Кляч, Л. Десик, Л. Мельник. Приємно порадувала присутніх своєю майстерністю виконавця індійського танцю Галя Маличук.

Найбільше балів набрала Людмила Сестрицька. Але в цьому конкурсі перемогла дружба, веселі настрій тому, що не тільки табло показувало хороші успіхи у змаганнях, але й доброзичливість, що випромінювалась від присутніх і об'єднувала всіх в одну сім'ю.

Підбиваючи підсумки конкурсу, директор УВП Г. П. Громова висловила надію на те, що такі заходи в тісному зв'язку школи і підприємства будуть проводитися і надалі. Учасниці конкурсу та активістки вечора нагородили грамотами.

Отож, якщо ви побачите оголошення з запрошенням на вечір до нашої школи — йдіть, не пошкодуєте. Це наша дружна порода. Там ви добре і весело відпочинете, поділитесь труднощами і радощами з своїми товаришами. А якщо звернетесь за порадою чи за допомогою, вам ніколи не відмовлять, бо не це просто школа, а дім шириних і чуйних людей.

А. ПЕКАРЬСКА,
робітниця Вінницького УВП.
А. ТАРАНЕЦЬ,
робітниця заводу тракторних агрегатів.
м. Вінниця.

СЯГАЮЧИ ПРОФЕСІЙНИХ ВИСОТ

Микола Павлович Ниров — народився в 1930 році в Горьківській області, пізніше переїхав на Україну, і живе у Вінницькій області.

Поет. Пише російською мовою. Творчість Миколи Нирова сягає професійних висот, про що й свідчить збірка поезій, яку видає одеське видавництво «Маяк».

Поет є активним членом літоб'єднання УТОГ «Відлуння», не раз брав участь у колективних збірках поезій, що видаються літоб'єднанням.

Добірка, яку ми пропонуємо читачам «Нашого життя», складається з нових творів поета, присвячених на цьому сьогодні: «Ода 21 веку», воєнній, тепер уже історії: «Сны», рідній природі, «А зачём это нужен подснежник», роздуми над суттю творчості, «Мне не искать для вас высоких слов» та інших.

Всі вони наснажені думкою, написані гарною мовою, пластичні, небайдужі.

Побажаємо ж поету Миколі Нирову і далі доброго, правдивого пера, нових тем, широкого поліфонізму і художності в кращому її значенні.

Юрій ПЕТРЕНКО,

літературний консультант літоб'єднання «Відлуння», член Спілки письменників СРСР, заслужений працівник культури УРСР.

ОДА XXI ВЕКУ

Уже нам виден новый век,
Он возвышается, как здание.
Неудержим эпохи бег,
Непобедимо созиданье.
Каким он будет —

А зачем это нужен

подснежник

Всемогущей природе?

Где прок?..

Стебелечек, прозрачный

и нежный,

И сиренево-бледный

листок...

Ладно, сосны. Они

великаны.

Ладно, горы, просторы

морей...

А подснежник —

не правда ли, странно —

Для чего это нужен он ей?

мне ли знать?
Но он придет и будет
людям!

Боец с мечом —
С ребенком на руках

он будет.

Всегда!
Да будет новый век

Исполнен радости и света.
Бессмертjem славен человек

И дружбой полнится планета!

И дружбой полнится

ВЕЩИЕ СНЫ

*А маме все снится
Высокая рожа,
Что просо в полях
поспевает.*

*И мама смеялась:
«Вот чем ты живешь,
Тебя и во сне
обступает»...*

*А ныне мне снятся стихи
иногда
И рифмы высокого строя.*

*Я мать вспоминаю:
Ну, значит, беда,
Видать, мне не будет
покою!*

*Но это уж пусть,
И я к мукам готов,
И только о том и жалею,*

*Что много мне снится
Хороших стихов,
А так написать не умею!*

И. Сапожникову.

Мне не искать для вас высоких слов,
Как вам любил для города родного.
Вы Киев с детских знает годов,
И с юных лет мы ваше знаем слово.
И вслушиваясь в звонкую струну,
Мы верили и сердцем оживали.
И так же побеждали тишину,
Как вы ее упрямо побеждали.
Идут года — мечте предела нет
И жар души во век не угасает.
Стареют люди — только не поэт,
Ему на это жизни не хватает.
И пусть не хватит жизни никогда
На старость нам, хоть старость и в почете.
Стихи и труд, и новые года
Летят вперед в горении, в работе!

Иде весна.

Фотостуд М. МИКОЛАЄНКА.

Николай НИРОВ.

*Мороз трескуч. На белом
свете,
Кажись, нет грудочки
тепла.*

*Но чем так странно пахнет
ветер
И почему светлеет мгла?
По почему в душе тревога
И в полдень небо голубей,
И с каждым днем темней
дорога*

*Среди заснеженных полей?
А день, еще недавно чахлый,
Длиннее, больше, все
растет...*

*Да чем же ветер пьяный
пахнет,
Снежок сметая у ворот?
Спешу за ним. И вдруг
я ахнул:*

*Шутник веселый, ведь
в мороз
Подснежниками ветер
пахнул*

*И юной свежестью берез!
Подснежники... Над ними
выюга,
Они под снегом не видны.
Но ветер, ветер мчался
с юга,*

*Шальной и пьяный от весны.
Так вот чем пахнет этот
ветер!*

*Метель, снега, морозы жгут.
Но снег протаивая, к свету
Весну подснежники ведут!*

Весняний бал

«Весна іде! Весні дороги!» Під таким гаслом пройшов вечір у Запорізькому обласному Будинку культури УТОГ. Веселіші, бадьора музика, дотепний гумор панували в культзакладі, де зібралося багато молоді, нечуючих робітників і службовців з усього міста. Всі вони стали учасниками цікавого заходу, до програми якого увійшли читання віршів радянських поетів, танці, номери оригінального жанру тощо.

В організації вечора-балу діяльну участь взяли А. Резнік і Г. Воронікова.

С. МОРДУШЕНКО.

Цікаво, змістовно

Того дня хвилини за десять до шістнадцятої години класні і кабінети спорозніли. А в спортивному залі зручно розмістились уболівальники: вчителі, вихователі, учні, на яких чекали цікаві змагання «Нумо, дівчата». Під музику й оплески присутніх ведуча Елла Григорівна Широкова представила 8 учасниць — по одній представниці від 5—12 класів. Одразу розпочалися різноманітні конкурси: поздоровлення матері, сервіровка столу, приготування бутербродів, ескіз сучасного плаття, і танці. В цілому

дівчата показали себе вміннями, добре підготовленими господарками.

Жюрі, очолюване директором школи Едуардом Івановичем Горбуновим, підбило підсумки. В напруженій боротьбі кращою виявилася учениця 10 класу Ірина Ермоленко. Лише на один бал відстала учениця школи Юлія Адамчик. На третьому місці дев'ятикласниця Ірина Біленька.

М. МАЗУР,
вчитель Херсонської школи-інтернату для глухих дітей.

ПОРАДИ САДОВОДАМ ЩЕПЛЕННЯ ПЛОДОВИХ ДЕРЕВ

Щеплення — це єдиний спосіб оновити, замінити неспридатні, мало врожайні сорти плодкових дерев добрими, високорожайними. При цьому прищеплюється, яка з'єднується з підщепою, завжди зберігає свої цінні материнські властивості і передає їх новій рослині.

Весною, перед щепленням дерева обрізують, всі гілки крони вкорочують так, щоб діаметр зрізу був не більше 3-х сантиметрів. Живці (однорічні пагони хороших сортів) заготовляють в кінці зими (до розпускання бруньок) і зберігають у погребі у зволоженому піску. Для щеплення беруть живці з трьома бруньками. Якщо підщепа і прищеплюють однакову товщину, застосовують копулювання просте і поліщепене з язичком. Для цього на прищепі і підщепі роблять косі зрізи довжиною 2,5—3 см. Зрізи з'єднують, обв'язують поліетиленовою

плівкою і обмазують садовим варом. При копулюванні з язичком на косих зрізах компонентів роблять ще й поперечні надрізи, закладають їх так, щоб кора та камбій співпадали, потім обв'язують плівкою і замазують садовим варом.

Якщо товщина підщепи на зрізі дорівнює трьом сантиметрам в діаметрі застосовують щеплення «за кору» та щеплення «врозцел». Живці для щеплення «за кору» зрізають навскі, довжиною 2—3 см і вставляють в розріз за кору. При щепленні «врозцел» живці зрізають клинком (з обох боків) і вставляють в розріз підщепи. Після цього компоненти щільно обв'язують і замазують садовим варом.

На другий рік після щеплення дерева починають плодоносити. Живці можна дістати на Мліївській дошкільній станції садівництва (м. Мліїв, Черкаської області).

М. ПРИХОДЬКО,
кандидат біологічних наук.

ЧИТАЧ ЗАПИТУЄ — ГАЗЕТА ВІДПОВІДАЄ

ПІЛЬГИ ІНВАЛІДАМ НА ТРАНСПОРТІ

Читачі «Нашого життя» Г. М. Козловський з м. Олександрії Кіровоградської області, А. І. Сичова з м. Дебальцево Донецької області, В. П. Руденко з м. Ворошиловграда та багато інших в листах до редакції просять розповісти, якими пільгами користуються інваліди при проїзді на транспорті?

Нижче вміщуємо відповідь на їх запитання.

У відповідності з рішенням Державного комітету цін при Держплані СРСР від 16 серпня 1967 року № 643, Міністерство шляхів сполучення СРСР приширло до 50-ти процентну знижку на проїзд по залізничній в період з 1 жовтня по 15 травня (щороку) на такі категорії пасажирів:

а) на осіб, які стали інвалідами в результаті загального захворювання або каліцтва, що настало при проходженні служби у військах

і органах Міністерства внутрішніх справ СРСР і не зв'язане з виконанням обов'язків по захисту СРСР або інших обов'язків по службі;

б) інвалідів з дитинства, що одержують державні пенсії або допомоги з місцевого бюджету;

в) осіб, які супроводжують у поїздах інвалідів першої групи (не більше одного супроводжуючого на кожного інваліда).

військовослужбовців на пенсію по старості або персональну пенсію сезонні тарифні пільги за ними зберігаються.

Правом 50-ти процентної знижки вартості проїзду на залізничній в зазначений вище період користуються також інваліди праці від трудового каліцтва, професійних і загальних захворювань. При відновленні роботи інвалідами праці, якщо при цьому інвалідність не знімається, права на пільги проїзду вони не позбавляються.

При переході інвалідів праці на пенсію по старості або персональну пенсію сезонні тарифні пільги за ними не зберігаються.

Вище зазначеним категоріям пасажирів, а також особам, що проживають в будинках-інтернатах для престарілих та інвалідів (або в подібних дитячих установах) і знаходяться на повному державному утриманні надається 50-ти процентна знижка вартості проїзду в автобусах міжміського сполучення (міжміськими маршрутами вважаються такі, що з'єднують між собою два або більше населених пункти на віддалі понад 50 кілометрів) та в літаках на внутрішніх повітряних лініях Міністерства цивільної авіації СРСР в період з 1 жовтня по 15 травня.

Продаж проїзних квитків вищезазначеним категоріям пасажирів проводиться в касах по пред'явленні ними пенсійних посвідчень на останній сторінці зі штампом: «Має право на одержання 50-ти процентної пільги на проїзд залізницею, автобусах міжміського сполучення... в період з 1 жовтня по 15 травня», а також довідок, виданих рай(міськ)соцзабезами або райвійськоматами про одержувану допомогу, на звороті яких має бути проставлений встановлений штамп.

М. КУДЬКО,
головний інспектор управління трудового і побутового влаштування, забезпечення транспортом інвалідів Міністерства соціального забезпечення УРСР.

На літній час

Державна комісія єдиного часу і еталонних частот СРСР повідомляє, що у неділю, 31 березня, на всій території Радянського Союзу запроваджується літній час. Перехід на літній час провадиться о 2 годині 31 березня переведенням годинникової стрілки на одну годину вперед.

Редактор
П. БУЛАТОВ